

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/1166/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120374377
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120374377.2

Uznesenie

B. súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: JUDr. Libor Samec, so sídlom Bradáčova 7, 852 86 Bratislava V, IČO: 36078531, proti povinnému: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31351026, o vymoženie 7 229,87 Eur s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1166/2020 zo dňa 18. novembra 2020, takto

rozhodol:

Sťažnosť zamietá.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1166/2020 zo dňa 18. novembra 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie a oprávnenému náhradu trov exekučného konania nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinného vymoženiu 7 229,87 Eur s prísl. na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Pezinok zo dňa 04.03.2013, č. k.: 15Er 5242/2008-79. Výroky predmetného uznesenia Okresného súdu Pezinok zo dňa 04.03.2013, č. k.: 15Er 5242/2008-79 znejú nasledovne: „I. Súd konanie zastavuje. II. Súd súdnemu exekútorovi priznáva náhradu trov exekúcie vo výške 7 229,87 Eur. III. Trovy súdneho exekútora znáša oprávnený.“ V odôvodnení predmetného uznesenia sa (okrem iného) uvádza: „Dňa 21.01.2013 bol tunajšiemu súdu doručený podnet súdneho exekútora na zastavenie exekučného konania. Zároveň si súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie: odmenu podľa § 5 ods. 1 vyhlášky ako 20 % z vymoženej sumy 33 139,91 Eur 6 638,78 Eur. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky. Súdny exekútor si uplatnil náhradu poštovného vo výške 107,81 Eur (v súdnom spise podrobne rozpísané položky). Za znalecký posudok zo dňa 19.10.2004 súdny exekútor požiadal o náhradu vo výške 283,88 Eur. Za znalecký posudok č. 192/2007 zo dňa 13.10.2007, vypracovaný Ing. Miloslavom Ilavským, súdny exekútor žiadal o náhradu vyúčtovania súdneho znalca za znalecký úkon a vzniknuté náklady vo výške 199,40 Eur. Súd súdnemu exekútorovi priznal náhradu hotových výdavkov vo výške 591,09 Eur. Preto súd priznal súdnemu exekútorovi celkovo náhradu trov exekúcie vo výške (6 638,78 + 591,09) 7 229,87 Eur. Tieto trovy exekúcie v uvedenej výške správca konkurznej podstaty vzal na vedomie a potvrdil ich vyčíslenie v zmysle vyhlášky. Z obsahu exekútorského spisu vyplýva, že súdny exekútor postupoval podľa § 48 veta druhá za bodkočiarkou ZKR, a trovy exekúcie si ponechal s tým, že zvyšnú vymoženú časť vo výške 25 964,04 Eur (33 193,91 - 7 229,87) vyplatil správcovi konkurznej podstaty Prvý správcovský dom, k.s., so sídlom Rudnayovo námestie I. Bratislava. Nakoľko súdny exekútor má trovy exekúcie uhradené, súd postupoval v zmysle § 203 ods. 3 Exekučného poriadku a rozhodol o výške trov tak, ako je uvedené vo výroku II., III.“. Okresný súd Pezinok teda predmetným uznesením priznal súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 7 229,87 Eur a uviedol, že trovy súdneho exekútora znáša oprávnený, pričom v odôvodnení uznesenia Okresného súdu Pezinok je jasne

uvedené, že súdny exekútor si trovy exekúcie vo výške 7 229,87 Eur ponechal /a zvyšnú vymoženú časť vo výške 25 964,04 Eur (33 193,91 - 7 229,87) vyplatil správcovi konkurznej podstaty/, teda že súdny exekútor má trovy exekúcie uhradené. Uvedené uznesenie tak nie je spôsobilým exekučným titulom, nakoľko neukladá povinnému povinnosť plniť v prospech oprávneného (pričom, ako už súd uviedol, trovy exekúcie vo výške 7 229,87 Eur boli súdnemu exekútorovi uhradené). To, že uznesenie Okresného súdu Pezinok neukladá povinnosť plniť vyplýva aj zo skutočnosti, že uvedené uznesenie neobsahuje lehotu na plnenie. V prípade, ak uznesenie ukladá povinnosť plniť, tak lehota na plnenie je určujúca pre jeho vykonateľnosť. Podľa § 171 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (účinného v čase vydania uznesenia Okresného súdu Pezinok), platí, že lehota na plnenie začína plynúť od doručenia uznesenia; jej uplynutím je uznesenie vykonateľné. Ak nebola v uznesení uložená povinnosť na plnenie, je uznesenie vykonateľné, len čo bolo doručené, a ak netreba doručovať, len čo bolo vyhlásené alebo vyhotovené. Podľa § 238 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku platí, že ak uznesenie ukladá povinnosť plniť, lehota na plnenie začína plynúť od doručenia uznesenia; jej uplynutím je uznesenie vykonateľné. Ak uznesenie neukladá povinnosť plniť, je ním subjekt viazaný doručením. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu s § 45 ods. 1 Exekučného poriadku a s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, preto v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol. K zamietnutiu návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie došlo v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď účastníkom exekučného konania je iba oprávnený, pričom samotný oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie s vadou, pre ktorú súd nemohol pokračovať v exekučnom konaní a vydať poverenie na vykonanie exekúcie. Na základe uvedeného súd oprávnenému náhradu trov exekučného konania nepriznal.

3. Voči konštatovanému rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený sťažnosť. Uviedol v nej, že exekučný súd logicky dospel k správne názoru, že nakoľko oprávnený - súdny exekútor už svoju odmenu vo výške 7.229,87 Eur má uhradenú, je povinnosťou podaný návrh na vykonanie zamietnuť, a to z toho dôvodu, že by išlo o duplicitné vymáhanie už raz uhradených trov exekúcie. Na základe uvedenej skutočnosti súd zistil, že sa jedná o rozpor návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu s § 45 ods.1 Exekučného poriadku a s § 48 ods.2 Exekučného poriadku, preto podľa § 53 ods.3 písm. a) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol. Oprávnený v sťažnosti nespochybňuje závery súdu, ku ktorým dospel na základe predložených dôkazov oprávneného, pretože k inému rozhodnutiu súd ani dospieť nemohol. Oprávnený pri podávaní návrhu na vykonanie pochybil v tom, že dostatočne neuviedol všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré ho k podaniu návrhu na začatie exekúcie proti povinnému oprávňovali. Dôvodom podania návrhu na vykonanie exekúcie je rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17.1.2012 spisová značka 31 Ro/3007/2010 zo dňa 17.1.2012 (ďalej len „platobný rozkaz OS Bratislava II zo dňa 17.1.2012“) v spojení s rozsudkom pre zmeškanie vydaným Okresným súdom Bratislava II spisová značka 14C/15/2012-128 dňa 8.11.2017 (ďalej len „rozsudok pre zmeškanie zo dňa 8.11.2017“). V uvedených rozhodnutiach Okresný súd Bratislava II zaviazal oprávneného - súdneho exekútora, k vráteniu trov exekúcie vo výške 7.229,87 Eur, ktoré si so súhlasom správcu konkurznej podstaty ponechal. Žalobcom v týchto konaniach je správca konkurznej podstaty. Oprávnený podal proti rozsudku pre zmeškanie odvolanie. O tomto odvolaní do podania návrhu na vykonanie exekúcie ešte nebolo rozhodnuté. Charakter rozsudku pre zmeškanie a možnosti jeho zrušenia v odvolacom konaní oprávňujú predpoklad hraničiaci s istotou, že odvolanie bude zamietnuté. Z povahy veci a z formy rozhodnutí Okresného súdu Bratislava II možno konštatovať, že oprávnený nemal vôbec žiadnu možnosť na ústnom pojednávaní súd presvedčiť o oprávnenosti svojho práva priznaného v exekučnom konaní ako aj to, že trovy v uvedenej výške si ponechal so súhlasom žalobcu. Túto skutočnosť v konečnom dôsledku potvrdzuje aj okresný súd v napadnutom uznesení, keď v odôvodnení citoval exekučný titul - uznesenie Okresného súdu Pezinok o zastavení exekúcie EX 313/02 spisová značka 15Er/5242/2008-79 zo dňa 4.3.2013 v ktorom je uvedené: „Tieto trovy exekúcie v uvedenej výške správca konkurznej podstaty vzal na vedomie a potvrdil ich vyčíslenie v zmysle vyhlášky. " Podaným návrhom na vykonanie exekúcie oprávnený žiada iba to, čo mu už raz bolo právoplatne priznané exekučným titulom. Toto právo oprávneného je ohrozené, nakoľko povinný uložením záväzného pokynu správcovi konkurznej podstaty sa v rozpore s týmto exekučným titulom domáha jeho trov exekúcie vo výške 7.229,87 Eur. Oprávnený podaním návrhu na vykonanie exekúcie chce len zmierniť škodu, ktorá mu nevyhnutne vznikne po tom, ako bude právoplatný rozsudok pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 14C/15/2012 zo dňa 8.11.2017. Na základe vyššie uvedeného preto oprávnený žiadal, aby súd sťažnosti vyhovel a poverenie na vykonanie exekúcie vydal v celom rozsahu.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Súd sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň preto odkazuje. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre prijatie takéhoto rozhodnutia. Práve pre správnosť i objektívnu argumentačnú presvedčivosť dôvodov uvedených v napadnutom uznesení by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Avšak vo väzbe k dôvodom sťažnosti oprávneného súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť za účelom zdôraznenia správnosti záverov vyjadrených v preskúmanom rozhodnutí nasledovné skutočnosti.

10. Pravidlá núteného výkonu (súdnych) rozhodnutí slúžia na prvom mieste k presadeniu existujúcich právnych princípov, na ktorých je postavený právny poriadok Slovenskej republiky. Právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nemôže skončiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (Nález ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000, z 13. júla 2000). Tento princíp je obsiahnutý aj v § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu vykonateľný exekučný titul ukladá.

11. Z dôvodu netypických okolností daného prípadu bolo pri jeho posúdení potrebné vychádzať práve zo samotného účelu exekučného konania, ktorým je nútené zabezpečenie splnenia judikovanej povinnosti pre prípad, že nebola zo strany subjektu povinnosti splnená dobrovoľne. V posudzovanom prípade však na podklade obsahu exekučného titulu predloženého oprávneným nemožno konštatovať, že nastala potreba núteného výkonu rozhodnutia preto, že povinná osoba dobrovoľne nesplnila to, čo jej bolo exekučným titulom uložené. Ako správne konštatoval vyšší súdny úradník v odôvodnení svojho rozhodnutia, v danom prípade sa nejedná o rozhodnutie, ktorým bola uložená povinnosť, čo je v rozpore s § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. V uznesení Okresného súdu Pezinok zo dňa 04.03.2013, č. k.: 15Er 5242/2008-79 je jasne uvedené, aké dôvody viedli súd k vydaniu tohto rozhodnutia o výške trov súdneho exekútora (oprávneného v prebiehajúcom exekučnom konaní)

a to najmä s dôrazom na skutočnosť, že v exekučnom konaní vedeným Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 15Er/5242/2008 došlo k procesnej situácii, keď došlo k speňaženiu majetku povinného v tomto exekučnom konaní, pričom do rozvrhového pojednávania zasiahla objektívna prekážka - vyhlásený konkurz na majetok povinného. V exekučnom konaní potom došlo k speňaženiu majetku podliehajúceho konkurzu, rozvrhové pojednávanie exekúcie neprebehlo, preto výťažok nemohol byť vyplatený oprávnenému, pričom oprávnený bol veriteľom zabezpečenej pohľadávky. Súdny exekútor (oprávnený v tomto exekučnom konaní) postupoval podľa § 48 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a vydal výťažok vo výške 25.964,04 Eur správcovi, pričom si so súhlasom správcu odpočítal z výťažku trovy exekúcie po odsúhlasení ich výšky správcom konkurznej podstaty povinného vo výške 7.229,87 Eur. Nakoľko súdny exekútor mal trovy exekúcie uhradené, súd postupoval v zmysle § 203 ods. 3 vtedy účinného Exekučného poriadku a rozhodol o výške trov, ako je to uvedené v enunciacii exekučného titulu, pričom určil, že oprávnený (povinný v tomto exekučnom konaní, pozn. sudcu) je povinný nahradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi (oprávnenému v tomto exekučnom konaní, pozn. sudcu). Súčasne však v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že tieto trovy už má súdny exekútor uhradené a preto súd rozhodoval už len o výške týchto trov. Je potrebné v tejto súvislosti zdôrazniť, že rozhodnutie súdu o trovách je konštitutívnym rozhodnutím, bez súdneho rozhodnutia o trovách konania nedochádza k vzniku pohľadávky na trovy konania. Je potom zrejmé, že povinný (ktorý vystupoval v prebiehajúcom exekučnom konaní pred Okresným súdom Pezinok v procesnej pozícii oprávneného - zabezpečeného veriteľa) nemohol na jeho podklade dospieť k záveru, že mu ním bola uložená povinnosť uhradiť 7.229,87 Eur oprávnenému (ktorý v konaní pred Okresným súdom Pezinok vystupoval ako súdny exekútor). Potom exekučný súd nemohol dospieť k záveru, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dôvodne, keď je celkom zrejmé, že sa nejedná o prípad, kedy povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu bolo exekučným titulom uložené, keďže z predloženého exekučného titulu pre povinného nevyplýva žiadna povinnosť. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné pripomenúť, že exekučný súd je viazaný exekučným titulom, teda jeho výrokom v nadväznosti na jeho odôvodnenie. Exekučnému súdu neprináleží právomoc akýmkoľvek spôsobom zasahovať do exekučného titulu, a preto nemohol vyhovieť požiadavke oprávneného, aby skutočnosti, ktoré viedli súd k vydaniu exekučného titulu, posudzoval inak. Takýto postup súdu by bol napokon v rozpore aj s požiadavkou právnej istoty účastníkov právnych vzťahov, a to najmä povinného, ktorý by napriek dôvere v právoplatný akt štátnej moci, z ktorého mu neplynú žiadna povinnosť, v rozpore s jeho obsahom s odstupom niekoľkých rokov čelil exekúci.

12. Na tomto závere súdu nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že oprávnenému bola rozsudkom pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 14C/15/2012 zo dňa 8. 11. 2017 (ďalej len „rozsudok pre zmeškanie“), uložená povinnosť zaplatiť sumu 7.229,87 Eur žalobcovi, ktorým je Prvý správčovský dom k.s., so sídlom: Rudnayovo námestie 1, 811 01 Bratislava, IČO: 35959665, správca konkurznej podstaty úpadcu Ján Macanga - JANI s miestom podnikania Rovinka 188, IČO: 33 511 101 (súd si vyžiadaj aj uznesenie Okresného súdu Bratislava II. č.k. 14C/15/2012-193 zo dňa 7.8.2020, ktorým súd návrhu žalovaného - oprávneného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava II č.k. 14C/15/2012- 128 zamietol, pričom o odvolaní voči tomuto rozhodnutiu ku dňu vydania tohto rozhodnutia nebolo rozhodnuté).

13. Z obsahu rozsudku pre zmeškanie je zistiteľné, že správca konkurznej podstaty úpadcu, ktorý vystupoval procesnej pozícii povinného v exekučnom konaní vedenom pred Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 15Er/5242/2008, sa v tomto konaní domáhal vydania peňažných prostriedkov, ktoré si oprávnený ako súdny exekútor ponechal ako trovy exekúcie, do podstaty. Aj keď nebolo možné prehliadnuť, že rozsudok pre zmeškanie je v rozpore s obsahom vydaného uznesenia Okresného súdu Pezinok sp. zn. 15Er 5242/2800 zo dňa 4. 3. 2013, súd v danej veci zohľadnil predovšetkým to, že bolo povinnosťou oprávneného, ktorý v tomto konaní vystupoval procesnej pozícii žalovanej strany, aby v zmysle zásady „vigilantibus iura scripta sunt“ (bdelým patria práva) hájil svoje práva v tomto konaní. Táto zásada poníma subjekty právnych vzťahov ako emancipovaných jedincov a entity, ktorý sa musia aktívne pričiniť o to, aby ich práva boli rešpektované a chránené vyžadujúc, aby subjekty práva sledovali svoje práva a robil také kroky, aby nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu, a využili na ich ochranu prostriedky, ktoré im poskytuje zákon. Z predloženého rozsudku pre zmeškanie vyplýva, že oprávnený sa tohto konania napriek jeho riadnemu predvolaniu nezúčastnil, a preto súd rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie na návrh žalobcu. Aj samotný oprávnený v podanej sťažnosti potvrdil, že na základe svojej neprítomnosti na nariadenom termíne pojednávania v tejto veci nemohol ani prezentovať svoju obranu proti uplatnenému nároku žalobcu. Negatívne dôsledky nedostatku procesnej aktivity oprávneného v tomto konaní však nie je možné odstrániť na úkor povinného. Bolo by v rozpore

s právnymi princípmi, na ktorý je vystavaný právny poriadok Slovenskej republiky, aby na základe uznesenia Okresného súdu Pezinok zo dňa 04.03.2013, č. k.: 15Er 5242/2008-79 bola v neprospech povinného nariadené exekúcia, ktorý na základe obsahu takéhoto rozhodnutia nemôže mať objektívnu vedomosť o tom, že by si mal voči povinnému plniť akúkoľvek peňažnú povinnosť, len z dôvodu, že oprávnený včas nehájil svoje práva pred Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 14C/15/2012. Aj keď súd chápe dôvody, pre ktoré oprávnený návrh na vykonanie exekúcie podal, je však nutné doplniť, že oprávnený skutočnosť, ktoré tvrdil v podanej sťažnosti, mal namietať práve pred Okresným súdom Bratislava II v konaní sp. zn. 14C/15/2012, ktorý bol povolaný na to, aby záväzne usporiadal právne vzťahy medzi oprávneným ako exekútorom a dotknutým správcom konkurznej podstaty úpadcu- Prvý správcovský dom k.s., so sídlom: Rudnayovo námestie 1, 811 01 Bratislava, IČO: 35959665, správca konkurznej podstaty úpadcu Ján Macanga - JANI s miestom podnikania Rovinka 188, IČO: 33 511 101a za týmto účelom sa vysporiadať aj s uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 04.03.2013, č. k.: 15Er 5242/2008-79. Exekučný súd posudzuje prípustnosť vedenia exekúcie na podklade predloženého súdneho rozhodnutia, nemôže preberať úlohy všeobecných súdov. Ako už sťažnostný súd naznačil vyššie, dôsledky pasivity oprávneného (oprávnený vysvetlil podanie návrhu na vykonanie exekúcie potrebou zmierniť škodu, ktorá mu vznikne, ak bude musieť vydať 7.229,87 Eur do podstaty) v tomto konaní nemožno pripísať v neprospech povinného, kde obsah uznesenia, ktorého nútený výkon oprávnený navrhol, u neho nemohol vzbudiť žiadne pochybnosti (a v tomto smere založil jeho legitímne očakávanie) o tom, že nie je povinný uhradiť oprávnenému žiadne finančné prostriedky. Nie je bez významu ani to, že konanie o návrhu oprávneného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie pred Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 14C/15/2012 doposiaľ nie je právoplatne skončené.

14. V exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení oprávneného a obsahu spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1166/2020, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre rozhodnutie sťažnostného súdu. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania. Pre úplnosť súd dodáva, že pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie nevykonáva dokazovanie, skutočnosť potrebné na rozhodnutie sa dokladajú predovšetkým formalizovaným spôsobom (§ 48, § 52, § 53 Exekučného poriadku), súd si tak vedomosť o skutočnostiach rozhodných pre posúdenie návrhu na vykonanie exekúcie získava šetrením, nie dokazovaním. Oprávnený v konaní netvrdil a ani nepreukázal žiadne také skutočnosti, ktoré by si vyžadovali doplnenie skutkových zistení, resp. doplnenie dokazovania a ani žiadne iné dôkazné prostriedky neoznačil a doplnenie dokazovania v žiadnom smere nežiadal. Súd v tejto súvislosti opätovne akcentuje, že viazanosť súdu exekučným titulom vylučuje vykonanie dokazovania ohľadom správnosti záverov súdu prezentovaných v exekučnom titule a preto v tomto smere ani dokazovanie exekučným súdom nemohlo byť vedené. Je potom zrejmé, že rozhodovacia činnosť v danom prípade spočívala výlučne v právnom posúdení veci, bez potreby vykonania dokazovania na pojednávaní.

15. Z uvedených dôvodov súd sťažnosť oprávneného zamietol podľa § 250 ods. 1 CSP postupom bez nariadenia pojednávania.

16. Keďže do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku), súd nemal medzi kým rozhodnúť o nároku na náhradu trov tohto konania a preto výrok o trovách konania v danom prípade považoval za nadbytočný (k tomu porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. 02. 2017, sp. zn. 17Co/38/2017).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).